

[Ellinger.]

undergrave den Uafhængighedens Aand, uden hvilken en Nation er fordømt. Jeg er paa dette Punkt af en anden Mening end flere af mine Kolleger. I mit vanskelige Arbejde agter jeg de Folk ringe, som fortæller mig, at den eneste Løsning af Arbejdsløshedsproblemet er at øse Penge ud. Jeg har ingen Brug for de Folk, som ikke husker paa, at de har Børn og Børnebørn, hvem de skal overgive, hvad de har skabt. Enhver kan øse Penge ud og glemme, at han ikke har en bundløs Spand, hvorfra Pengene kommer. Den kloge Mand ser anderledes paa Tingene og skaffer ikke sig eller sit Parti en midlertidig Popularitet, hvis Vejen dertil er ødelæggende for Landet.

Ministeren siger endvidere, at dersom det var en Løsning at give Penge ud,

„saa er der ingen, der kan hamle op med mig“
og han tilføjer sluttelig:

„Der er kun een Vej til at forbedre vor Position, til at komme Arbejdsløsheden til Livs, og det er, at vi sætter os i Stand til, at vor Eksport ikke alene bevares, men udvides ud over det nuværende Niveau, og at vi gør vort yderste for at skaffe produktivt Arbejde.“

Jeg kunde ønske at vide, om den højtærede Socialminister slutter sig til Mr. Thomas eller til de Kolleger, med hvem Mr. Thomas er uenig om dette vigtige Spørgsmaal. Jeg slutter mig selvfølgelig ganske til de Bemærkninger om produktivt Arbejde, der nylig blev fremsat af den ærede Ordfører for mit Parti.

Gunnar Fog-Petersen: Hvis jeg troede, det vilde hjælpe at udtale gode Ønsker om, at Arbejdet maatte komme i Gang i forøget Grad, kunde jeg godt gøre det, men jeg har ikke megen Tro til, at dette hjælper stort, og jeg skal derfor indskrænke mig til i Overensstemmelse med, hvad jeg udtalte ved første Behandling, at anbefale det høje Ting at stemme for denne midlertidige Lov.

Socialministeren (Steincke): Udvalgets ærede Ordfører, det ærede 3die Medlem for 4de Kreds (Stensballe), gjorde nogle Bemærkninger om Grunden til, at der ikke er kommet noget ud af Udvalgsbehandlingen. Jeg tror dog ikke, det er nogen større Nytte til, at jeg paa dette Trin af Sagens Behandling uddyber disse Problemer. Oppositionen vil sikkert ikke vige for noget, undtagen maaske for Bajonetterne, og dem har jeg ikke til Raadighed, i hvert Fald

mindst af alt for Argumenter. Jeg skal derfor indskrænke mig til nogle faa Bemærkninger.

Naar Udvalgets ærede Ordfører hævdede, at Ministeren ikke vilde gaa ind i en Forhandling om Oprettelse af Krisekasser, saa ved den ærede Ordfører jo meget godt, at det vilde være ganske urimeligt at etablere en saadan Forhandling om Krisekasser i samme Øjeblik, som der i Folketinget, saaledes som den ærede Ordfører for Socialdemokratiet gjorde opmærksom paa, ligger et samlet Lovforslag om Arbejdsløshedsforsikring med Oprettelse af Krisekasser. Saa gaar man dog ikke samtidig hen og forhandler om en lille Del af dette Problem i Landstinget, saa meget mindre som selv en Løsning af dette Spørgsmaal aldeles ikke vilde kunne fremskaffe de Midler, her er Tale om at fremskaffe for indeværende Vinter.

Den ærede Ordfører udtalte dernæst, at Forslaget intet har med Forsikring at gøre. Forslaget skal heller ikke have noget med Forsikring at gøre udover, hvad der netop blev omtalt af det ærede 9de Medlem for 1ste Kreds (Ludvig Christensen), som paralleliserede dette Forslag — hvad jeg gjorde ved Forelæggelsen — med Fattiglovens § 63 i Forhold til Sygekasseloven. Andet skal Forslaget jo ikke have med Forsikring at gøre.

Endelig nævnte den ærede Ordfører, at Understøttelse efter dette Forslag kunde gives uden Hensyn til Trang eller Undersøgelse og uden Hensyn til, om der herskede ekstraordinær Arbejdsløshed, endsigse Krise indenfor Faget. Det er i Lovforslagets § 1, 2det Stykke, fastsat, at de nærmere Regler om Hjælpens Ydelse og Udbetaling fastsættes af Kommunalbestyrelsen. Men hvis man fra Venstres Side ikke var tilfreds med denne Bestemmelse, kunde man jo have stillet Ændringsforslag, hvorefter Kommunalbestyrelsens Myndighed paa dette Omraade begrænsedes paa en særlig Maade, i Overensstemmelse med, hvad Venstre nu ønskede. Det kunde vi forhandle om. — Der har intet saadant været fremme.

Det ærede 15de tingvalgte Medlem (Tvede) gjorde opmærksom paa, hvad jeg allerede har nævnt, at man i det andet høje Ting forhandler om en Ordning af Arbejdsløshedsforsikringen, og var selv opmærksom paa, at dette Forslag i og for sig ikke vedrører det andet Problem, som ikke kan løses i en Haandevending. Derimod omtalte det ærede Medlem sine Udtalelser fra Sagens første Behandling om, at Regeringen burde have lagt Vægt paa ekstraordinære